

Funderar du på att börja med agility? Välkommen till kursen "Förbered för agility"! På kursen får du lära dig och din hund grunderna inför framtida agilityträning.

(annons inför kurs...)

"Förbered för agility"

**av Eva Bertilsson och Emelie Johnson Vegh
publicerad i Agilitybladet 2006**

Agilitysporten växer, och växer, och växer. Tusentals människor i vårt avlånga land går kurser, tränar och tävlar med sina hundar, och hundratals nybörjare tar varje år sina första stapplande steg in i agilityns förlovande land.

Förare som hållit på ett tag säger ofta att "med *nästa* hund, då ska jag..."(träna kontaktfälten ordentligt från början, fokusera mer på fart och glädje, jobba mer med föremålsintresset, eller vad det nu kan vara). För att agilityträningen ska bli riktigt kul och givande för hund och förare är det många bitar som behöver finnas på plats, och rutinerade förare som börjar om med ny hund har naturligtvis ett enormt försprång. De vet en massa om vad som är viktigt att tänka på i träningen, de känner till många olika möjliga träningsmetoder, de har kunskaper om och känsla för handling, och så vidare.

Som nybörjare kliver man in i en helt ny värld, det är så otroligt mycket man inte vet och inte kan. Vi som varit med länge har både möjlighet och skyldighet att dela med oss av våra kunskaper och erfarenheter, och ge de nya ekipagen en bra start i agilityvärlden.

Vi har under flera år propagerat för att kurser för agilitynybörjare ska innehålla mycket grundläggande träning, och mindre träning på hinder. Med den här artikeln vill vi slå ett slag för en kursform som ännu inte är så vanlig, men som vi tror mycket på: En preparandkurs för blivande agilityekipage - en "förbered-för-agility-kurs".

De flesta som anmäler sig till agilitykurs har kanske gått en valpkurs och en vardagslydnadskurs, och så vill de göra något mer med sin hund och tycker att agility verkar kul. I bästa fall har hund och förare en bra träningsrelation, föraren är van att träna positivt (belöna bra beteenden och ignorera oönskade dito), och hunden fungerar i träningsituationen i närheten av andra hundar. Men det finns mycket annat som är bra att kunna inför agilitykarriären som man inte får lära sig på valp- och vardagslydnadskurserna. Dessutom är det, som alla instruktörer vet, inte alltid som våra kursdeltagare har de kunskaper i bagaget som vi skulle önska.

Genom att gå en agilityförberedande kurs skulle ekipaget kunna få känna på vad agility handlar om, och få med sig en massa bra kunskaper och färdigheter som

underlättar den framtida agilityträningen. Ambitiösa förare med tävlingsaspirationer får hjälp med att lägga den rätta grunden, och förhoppningsvis blir det lite färre som efter ett par år känner att ”varför var det ingen som sa det från början?”. Förare som ”bara vill pröva på” får bra träning och aktivering för sig själva och hundarna – träning de kommer att ha nytta av oavsett om de fortsätter med agility eller inte. Och instruktören slipper stressen och pressen att ”hinna med alla hinder”, något vi vet att många upplever!

Vad en sådan ”förbered-för-agility-kurs” ska innehålla är förstås upp till varje klubb och instruktör. Kursen kan till exempel ge deltagarna tillfälle att öva sig på grundläggande färdigheter som att ha hunden på både höger och vänster sida, att byta sida, att visa (och belöna) med rätt hand, att springa tillsammans med sin hund, och att skicka hunden till godisskål eller leksak. Kontaktövningar har förstås också sin givna plats.

På kursen kan man också förbereda framtida hinderträning genom att träna ”trampa-på-target”, balansera på stockar och stenar, skapa ljud (t ex välta burkar), gå på ostadigt underlag (som en presenning eller en träski va på ett vedträ), gå igenom saker (t ex en öppen pappkartong eller en stol med en handduk över), et c.

Det finns säkerligen mycket annat som också kan passa in i en agilityförberedande kurs. Som instruktör är det oerhört givande, och samtidigt utmanande, att konstruera övningar som ger förare och hund en bra grund att stå på. Framför allt är det såklart föraren som behöver lära sig en massa saker – att träna hunden i agility är ju ingen konst, om man bara själv gör rätt... Det gäller att instruktionerna är tydliga och att man förklarar både varför övningen ska göras, och hur den ska utföras. Dessutom bör föraren alltid få träna utan hund först, så att rörelserna sitter när hunden väl kommer in i ekvationen. Vissa övningar kanske till och med bara utförs utan hund.

En övning kan innehålla många olika komponenter; till exempel kan en till synes enkel uppgift som ”låt hunden balansera på en stenmur” bli ett träningsstillfälle där föraren får öva på att vara på båda sidorna, rikta kroppen åt rätt håll, visa med rätt hand, belöna vid rätt tillfälle och med rätt hand, och variera avståndet till hunden både i sidled och framåt/bakåt. Föraren får också öva på att påbörja och avsluta övningen på ett bra sätt, och får även tänka på att ha bra belöningar, rätt svårighetsgrad på övningen och lagom med störningar.

”Förbered-för-agility-kursen” kan också gärna innehålla teoripass. Som instruktör kan man få tid till att prata om hur hundar lär sig, vikten av bra belöningar och korta träningspass, vad man som förare ska göra när det blir fel, fysisk träning, upp- och nedvarning, o s v. Man kan gärna visa agility - på video eller ”live”- och peka ut vad de olika förberedande övningarna kommer att leda till.

Den största fördelen med denna typ av kurs är att både förare och hundar får chans att börja i rätt anda med sin agilityträning. De flesta av oss tränar ju agility för att det ska vara roligt och aktiverande, och för att vi vill känna en känsla av samspel mellan oss och hunden. Ett ordentligt grundarbete gör att vi lättare uppnår allt detta. Ekipaget blir helt enkelt väl förberett för att kunna träna *bra* agility.

Det finns en finesse med att ha en kurs som faktiskt heter ”Förbered för agility”. Både deltagare och andra förstår redan av namnet förstår att det är förberedande övningar det handlar om, och eventuella diskussioner om att ”agility = göra hinder och springa bana” uteblir därmed automatiskt. Ytterligare fördelar med denna typ av kurs är att man inte håller till på agilityplanen (bra under vinterhalvåret, och till stor nytta för klubbar med trångt om träningstider) och att de flesta övningarna går att göra nästan varsomhelst (inomhus, hemma i trädgården, o s v).

Nu hoppas vi att ni har blivit inspirerade till att lägga till ”Förbered för agility” i ert kursutbud!

E&E